

[Udenrigsministeren.]

tive Folkeparti, Hr. Christmas Møller, spurgte mig ved den sidste Behandling her i Tinget, hvorledes Stillingen var den 1. Juli i Aar, og det ærede Medlem udtalte sin Misfornøjelse med, at jeg havde rystet paa Hovedet, medens han gjorde sine Bemærkninger herom. Han opfattede det, som om jeg rystede lidt paa Hovedet ad selve dette, at han spurgte. Det var ikke Tilfældet; jeg sætter altid Pris paa at faa Spørgsmaal fra det ærede Medlem. Men det, jeg rystede lidt paa Hovedet ad, var, at det ærede Medlem fastslog Resultatet uden at afvente Svaret. Det Resultat, han fastslog, var dette, at der ikke paa det Tidspunkt var en tilfredsstillende Udsendelse af Attester, og dette mente han at kunne tilvejebringe et Slags Grundlag for i en Beregning, som han anstillede. Den Beregning, det ærede Medlem fremførte her i Tinget forleden Dag, havde det ærede Medlem fremført under Møder i Sommer, og talrige andre Beregninger var dengang opstillet, der skulde vise noget lignende. Da det ærede Medlem dengang efter de Referater, jeg saa, gentagne Gange bad om, at Regeringen nu vilde give Besked om alt dette, saa bad jeg det ærede Medlem over for mig præcisere, hvad det egentlig var, han ønskede Besked om. Det ærede Medlem var saa velvillig at gøre dette i en Skrivelse til mig; og jeg gav derefter, saa vidt det stod til mig, Besked om de Spørgsmaal, han i sin Skrivelse havde stillet mig, i en Radiotale, som jeg holdt ved Midten af August, og som blev meget indgaaende refereret i de fleste Blade herhjemme.

Jeg sagde i denne Tale om de Beregninger, som det ærede Medlem og andre havde opstillet, at de alle var urigtige, og jeg oplyste, hvad der med et enkelt Tal fastslog Urigtigheden af Beregningerne, at der den 1. August i Aar henlaa ubenyttede Attester til Tyskland til et Beløb af 26—27 Mill. Kr. ud over det normale paa det tilsvarende Tidspunkt, saaledes som man kunde beregne, det skulde være, ved Sammenligning med det foregaaende Aar. Det ærede Medlem har nu gentaget sin Beregning her, og jeg vil derfor gerne nævne, paa hvilke Punkter den afviger fra den rigtige, og i hvilket Omfang.

Det ærede Medlem siger: Den 1. Juli ubenyttede Attester til 80 Mill. Kr., derfra skal drages 50 Mill. Kr., som regelmæssig skal benyttes i Maanederne Juli og August, der bliver saa for 30 Mill. Kr. ubenyttede Attester tilbage den 1. September, og dette er et i og for sig rimeligt Tal. Afvigelse

er disse: Der laa den 1. Juli 84 Mill. Kr. ubenyttede Attester, der var endvidere efter Planen Attester for 19 Mill. Kr., som efter selve Planen skulde udstedes i Løbet af Perioden, saaledes som det altid sker i Periodernes senere Maaneder. Med andre Ord, der var til Raadighed i Løbet af Perioden et Beløb paa 103 Mill. Kr., derfra skal trækkes som normalt Forbrug, ikke 50 Millioner, men 46 Millioner, idet der, hvis man regner med 50 Millioner, deri indgaar Frilistevarer og Kulkøb, som ikke findes i de sædvanlige Attestopgørelser. Man kommer saaledes til, at det Beløb, der vilde komme til at henligge den 1. September, skulde være $103 \div 46$ eller 57 Mill. Kr., 27 Millioner mere, end det ærede Medlem i den Beregning, som han ganske naturligt anstillede, kom til. Dette Beløb svarer nogenlunde til de Tal, der kom til at foreligge den 1. September. Den 1. September forelaa der ubenyttede Attester for 50 Mill. Kr., og desuden var 6 Millioner af de udstedte Attester „døde“ i Kraft af Regelen om, at Attester, der ikke anvendtes i Løbet af 8 Maaneder, bortfaldt. Derved kommer vi til 56 Mill. Kr. Det er saa nær ved den opstillede Beregning med 57 Mill. Kr. som vel muligt, — det normale er, som jeg vist nævnte før, 26 Mill. Kr. Med andre Ord, der forelaa ved Slutningen af Perioden ikke-benyttede Attester for ikke saa lidt over det dobbelte af det, der vilde være det normale.

Det var den Tilstand, vi stod over for ved Slutningen af den Periode. Den viste, at Trægheden i Attesternes Udnyttelse var meget udpræget fortsat i Maj, Juni og Juli. Naar man fastslaar dette, saa ligger deri ikke nogen Kritik over for Importørerne, som har haft i deres Hænder Gennemførelsen af Købene over for Tyskland. Jeg tror, vi alle maa erkende dette, at Importørerne maa bestemme deres Køb forretningsmæssigt, ud fra de Grunde, som nu engang i Forretningslivet naturligt gør sig gældende. De Grunde, der kunde være til, at det gik langsomt med Attesternes Udnyttelse i Sommeren, dem nævnte jeg i min Redegørelse i Radiotalen i August Maaned, og jeg behøver vel ikke at nævne dem her. Andre Grunde er maaske kommet til og har, sammen med de tidligere angivne Grunde, bevirket, at Tendensen til Træghed holder sig endnu, men i hvert Tilfælde, deri ligger ikke nogen Klage over for Importørerne. Derimod tror jeg ikke, der kan ligge nogen Krænkelse af nogen Art i at understrege dette, at den Maade, hvorpaa det saaledes gik med Købene, svarede